

บทละคร ร้อง

เรื่อง ฟ้า สบถ

(หมายก พญา รจนา สำหรับ ดกร ในปรีดาถย)

วศ, ๓๓๓

โรงพิมพ์ศุภการจามญ

เลขที่

895.9112

เลขที่ 26234 2/26

เลขที่ 2. 977929

เลขที่ 1. 5164

ห. 5164

หอสมุดแห่งชาติ

บทละครเรื่อง

ม.ค. ๒๕๒๒

เรื่องน้ำสอ

บทประพันธ์โดย พระยาพิชัย

(หมากพญาวิชา สำหรับละครในปรีชาลัย, ศ, ๑๓๑)

ตัว คร

- ๑ พระพิเนติชนกการ อายุ ๕๕ ปี ๑๑ ข้าง แต่ชื่อ
- ๒ หลวงพิไชยวิชา อายุ ๒๖ คนต้นฉลาด เจ้าชู้
- ๓ ทิดโศภิต อายุ ๓๐ บ่าวพระพิเนติ โชดงามหยิ่ง
- ๔ เจ้าถ้ำ อายุ ๒๙ โสพเพื่อ พระพิเนติเชือดฉลาด
- ๕ นายบัวเหี่ยม อายุ ๓๘ บ่าวพระพิเนติ มั่น ๆ
- ๖ แยกชายผ้า อายุ ๔๐ พ่ตาม ข คน ท่ง
- ๗ ตาเมฆ อายุ ๖๐ ข่าเก่าพระพิเนติ ครักหึงคิด ข้าง
- ๘ ทนายเจ้าคุณ อายุ ๒๗ คิดของ แคถว ส่วย
- ๙ เมฆภรรยา พระพิเนติ อายุ ๒๔ ฉลาด นัก เวียน

กัม จิตร

สมัยใหม่ ใจ บั๊ก บั๊ก

๓๐ นางอิน อายุ ๓๗ คน เดียง ลูก ของ แม่ หัก ประจวบ

๓๑ นาง เต็ม อายุ ๒๐ บ่าว ของ แม่ หัก พดอ เก่ง

๓๒ หนู แจ่ม อายุ ๑๕ บ่าว ของ แม่ หัก เอา แค่ สุนัข

๓๓ ปริก อายุ ๑๗ คน ของ แม่ หัก ขำ ห่อ

๓๔ ปูน อายุ ๑๔ คน ของ แม่ หัก ด้วย ไร่

๓๕ ถึง ๓๗ พ่อ หนู ผ่อง อายุ ๗ ขวบ แม่ หนู ผิ

อายุ ๕ ขวบ พ่อ หนู พิศ อายุ ๔ ขวบ แม่ หนู ผาด อายุ

๒ ขวบ แต่ พ่อ หนู ผิ อายุ ยัง ไม่ ถึง ขวบ บุตร พระ

พิเนติ แด แม่

ชุดที่ ๑ (กัม จิตร) ฉาก ใน คัม พระพิเนติ ตัว

ละคร มี คุณ นาย แม่ หัก ทำ ถึง นั้น คุย จ้อ อยู่ กระ หวดง พิ โดย

นางอิน คน เดียง ลูก ของ พ่อ หนู ผิ ประจำ ประจำ อยู่ ห่าง ๆ ด้วย

เม้า ไบ ไบ ๑ (พิ โดย) สุนัข มาก, อยากรู แลร์,

พา แม่ แม่ หัก หัก หัก เห็น แลร์, เหลือ ปดม, แทบ ตม บ้าน

เลขห้อง

เลขหมู่

เลขทะเบียน

๒.๑๒๖๖๒๑

เรื่อง น้า ส้ม

๓

ถ้าเขาจะ, หมูน, เขามั่งงาน เทศะกาด, ให้อ้วพระ, นัต
ประชุน น้าก็เจ้ง, เข่งเขา, เวื่อเข้าถึง เป้นที่หนึ่ง, คน
ยัว, ไปมั่วส้ม คำค่างแพ, แม่พัตติ, ถ้วนรัต กุม เทียว
แอบซุ่ม, ต่อกัน, ชื่นใจเรา (แม้ว) จรงละคำ,
แม่นพา, ถูกไป ด้วย เดียวเจ็บม้วย, งอมรงม, แคดดม
เผ่า (อิน) เอาได้นี้, ดีกว่า, พาไปเร้า อิดันจะ
เผ่า, โยงบ้าน, กะท่านพระ (พิไลย) พระพิ เนติ, เหตุ
ไร, ไม่ไป ด้วย ได้ชมชื่น, วรรณ วรรณ, ช่วยเหะเหะ
(แม้ว) ไม่ชอบไป, ไหนหมด, งดชุระ สักวันหตะ,
ส่าตวง, ม่นไป เทียว ถ้าเธอไม่, ฉันก็ไม่, ออกสนุก
คอยแต่รัก, จุนจิก, กระตักเห็นยว ชอบหยุนหิม,
ร่ำไป, จุนใจเจียว ยิ่งไปเทียว, ละยิ่งตง, แต่รางควงน ๗
๓๐ คำ (พิไลยว่า) ช้หึ่งนัก ละกระมัง แม้วว่า
ไม่แต่ช้หึ่งเท่านั้น ดอกล ช้ส่วระพัตและ กระตักไหน
ไม่ได้ คนเรต่างจิตร ก็ต่างใจ นี่เธอจะให้ใจ

๔

คัมภีร์

แล้ว เบน เต้น เเงา พิไธยว่า ต้อง คน ผัวเมีย ด้วย กัน เท่า
นี้ ไม่ น่า หึง นาง อิ่ม สันนิ สันน นาย ผู้ หญิง ช่วย นิน
พา ท่าน พระ พิไธยว่า มี หึง ตัว ด้วย ฤา แล้ว ว่า ช่าง
เปน ไ เรา เพื่อน เต้น กัน มา แต่ น้อยๆ แล้ว ก็ พุด
เบาๆ หัว ร้อ ต่อ กระซิก ซ้ำ ซ้ำ กัน อย่าง คม จน นาง อิน
ออก ผิด เริง ซัก จะ เมียง หัน แล้ว เรียก เอา ลูก ไป ขึ้น
พิไธย เรียก ไป รุบ อิน ยิ่ง หัก ใจ ด้วย เหลือบ เห็น ท่าน
พระ มา แอบ อยู่ โจ้ง โง่ ก็ เลย รับ คุณ ผิน เตียง
เข้า โรง)

ดวง พระ ราช าศ (แล้ว) มัน ตัว นิน, ได้ กัน, กับ
ท่าน หวดง ใคร จะ ล่วง, มา บัง คับ, อับ ออก ด้าน นี่
เข้า เย็น, ไม่ เว้น, เข้ม รัคาญ จำ ใจ ด้าน, อยู่ กะ ท่าน,
กะ นั้น เอง (พิไธย) เรา คนอง, สมอง ใหม่, ยัง ไม่ หงา
ท่าน พระ คร่ำ, คน ละ ยุค, ซุก ซ้ม เหง คอย ตั้ง สอน,
หลบ กระ หน้า, ต้อง ยำ เกรง จึง ส้ม เพตง, ผู้ น้อย.

เรื่อง น้ำ สบถ

๕

คล้าย สามี (แม่) ฉัน ก็ ทำ, ตาม คำ, ทำ อำนาจ เฝ้า
เกรียว กรวด, บ่น คบอบ, เลี้ยว ร้อย ตี จน เหลือ ออก, ณะ ชด
ณะ ชัน, ฉัน เต็ม ที่ แทบ ทุก อี, ฉัน ไม่ ชาติ, วิชา ท กัน ๖
๖ คำ (นิทาน ผัว พด เบา ๆ บ้าง แต่ เมื่อ พด ดัง ๆ
ได้ ยืน แต่ พิ โดย เคอ น สติ แม่ ให้ ยอม กัน เสีย ข้าง หนึ่ง ถึง จะ
มี สุข ด้วย กัน ท่าน พระ ยิง พัง ยิง ณ ยิง เขา นิด แะ
กัน จะ ไป เขา งู ยิง พน จน เอา ไว้ ไม่ อยู่ ทถึง ออก
มายืน หน้า แดง หู ผั่ง)

เยาะ ๑ (พิเนติ) เอนี้ ใคร, มา แต่ ไหน, ใจ หยะ
นาย บ้า น้ำ ดาย, ทถึง สะล่า, น้ำ ฮา ถัน (พิ โดย
ตก ใจ ตก ชัน คำนับ หน้า ม้อย แม่) หลวง พิ โดย,
รจนา, ก็ ตา ชัน เปน พวก พ้อง, ของ อีฉัน, มา แต่ เขาว
(พิ โดย) ผม ไป รับ, ราช การ, อยู่ บ้าน นอก พัง บรร
ชา, มา บาง กอก, ออก เหา ๆ ทราบ แม่ แม่, อยู่ นี้,
ดี ไม่ เบา จัง แอบ เข้า, มา เยอ น, เพ็ช น ชอบ พอ (พิ เนติ)

นาย ควร บอก, ฉันทน์ บ้าง, ทำอย่าง นั้ ผิด สัก รึ, ถ้า กัน,
 ชัน นั้ ก พ่อ (แล้ว หน้า เจ้า พิ โดย คำ นั้ บ ถอย) ผม
 ขอ รับ, ประ ทาน โทษ, ชั่ว โฉด พอ ไม่ ทราบ ขอ, ชด
 ขวาง, มี อย่าง ไ้ เห็น แต่ เด็ก, เด็ก มา, เคย หา กัน
 จึง ผลุน ผลัน, อย่าง เคย, เคย โถด โปรด อภัย, ให้ ที่,
 ค่อ นั้ ไป มัน มี ได้ กราบ เท้า, ไม่ เข้า มา ๗ ๘ คำ
 (พิ โดย เคย ถา ท่าน พระ คำ นั้ บ ฟัน ๆ แล้ว เคย ร้อง
 ให้ ว่า เขา แต่ กค ชี เพื่อน ฝูง มา หา มั้ ก ก็ ไม่ ได้ คุ
 ถูก ได้ หมด ทำ รว กะ คน คุก ท่าน พระ ว่า ใ้ จะ
 ห้าม แต่ ควร บอก ผัว ก่อน เคย ชัก ถึง เรือง จะ ไป
 เขา ยัง ญ หึง ว่า ไม่ ให้ ไป เปน อัน ชาติ แต่ ไม่
 ยอม ให้ คุบ คำ ข้าย หลวง มัน เทศ โสด คน นั้ อีก ค่อ ไป
 ทั้ง ไม่ ควร อยู่ สอง ค่อ สอง แล้ว ก็ ว่า นาง ชิน อยู่ ด้วย
 พัง อุ่ม ถูก ไป ท่าน พระ ยัง แค้น คุบ ตั คุบ บอง เขา ไร)
 ฉงน ๑ (แล้ว) ถูก คำ ตา, ห้า คน, ไม่ พ้น

เรื่อง หน้า สิบหก

๗

หึ่ง กต ชีถึง, ขาด ใจ, ฤ ใ หนา คอย กัด ก้น, ชัน
เข็น, เค็ม ประดา โน่น ก็ ว่า, นี ก็ ว่า, ทุก ทำ ไป ชัน
ญาติ, พี่น้อง, พวก พ้อง เยี่ยม ก็ ยัง เข้ม, โหด คลั่ง,
ตั้ง ตั้ง ไสย ว่า คอย รัก, ตัก หา, ไม่ว่า ใคร ไสย ตรอม
ใจ, เหลือ ทน, พิ กต ชาย เมื่อ สู้ ขอ, พ่อ แม่, รัง แก
ย ก จึง ไค้ ตก, เมือ มื่อ, เมือ น ช่อ ชาย นึก ไหน ๆ,
ไค้ บาก, มา ฝาก กาย แล้ว สู้ หมาย, ฝาก ตัว, อย่าง ผัว
เมีย ไค้ อารัก, เธอ จะ กัด บิ, เขา เป็น ทาษ ตั้ง หวง
หึ่ง, บึง อำนาง, ประดา เตี้ย แม่น ไม่ ห่วง, ลูก เด้า, เรา
บว เนย แล้ว เค็ม เขียว, ยอยาก ขอ, ผูก คอ คาย ข
๘ คำ (บ่น โกรธ ผัว ไม่ ตาม ใจ สาระ พัด ทิด โสอด
เยี่ยม เข มา แล้ว ถาม ว่า อะไร อีก เด้า ก็ บอก ว่า
แขก เขา ของ มา ชาย นาย กำลัง พน เตี้ย ไม่ ตอบ โสอด
เข้าใจ ว่า ให้ เข มา เลย พาแขก เขา ของ เข มา พา ตาม
ชาย แล้ว ก็ ออด ออด ต่อ ไม่ ได้ ท่าน พระ โสอด ออก

มาฉุน อีก)

ขม เมียต ๑ (ฟินติ) ประเดียดไทย, ประเดียด
 แหก, ถ้วน แปลก ขา เหมือน คำดา, ทอด ทาน, พล่าน ใจ
 หาย ไป ไป ไป, ข้าย อับปรี, เดียด ตี คาย ฉาฉาย,
 โสอด เอ็ง, เก่ง พอดู ๖ คำ (แล้ว รัง ให้ แหก
 ตก ใจ เก็บ ของ เทบ ไม่ ทน มือ ไม่ สั่น เบ็ด ลือ ทำน
 พระ ก็ หมุน เข้า ห้อง ทิด โสอด แอบ เข้า มา ตาม คุณนาย
 ว่า เกิด อะไร กัน ขึ้น)

กระบอก ๑ (แล้ว) อะไร ระทิด, พิธ งาน, ของ
 ท่าน พระ ข้า ยาก จะ, เชือด คอ, ไม่ ขอ อยู่ ตั้ง เขียว
 เขียว, ไม่ เว้น, สัก ประตุ พุด กับ ผู้, ไต่ บ้าง, คด ถึง เกี้ยว
 กัน (โสอด) นิ่ง ๆ เสีย, ก็ แดง กัน, เหมือน มั่น หม
 โยน เข้า ไฟ, ใหม่นู, เพียว พู ดัน (แล้ว) ครน ข้า นิ่ง,
 เรอ ก็ ยิง, สูง ถึง ครน ทุก วัน, ดัน ทู ถึง, ตั้ง คอ แะ ๖
 ๕ คำ (โสอด ก็ เตือน สติ แต่ ให้ นิ่ง ราชะ สี่ หั

สอง ตัว อยู่ ถ้า เคี้ยว กัน เอา สู้ ไม่ ไหว แม่ ก็ บ่น ๆ
 ปรับ ทุกข์ แต่ ทำ มัน ออก จะ นำ ส่ง ไส่ ๆ ก็ เปน ไป
 ได้ ท่าน พระ มา แอบ พัง หนุน เค้น ออก มา)

หงุด หิด ๑ (พิ เนติ) โฉปฏิกษา, นิ ทา เรา,
 กระ บาด ไพร ฉา เอา ไหญ่, อ้าย ไส่ อด, โตด เทียว แห
 ล้อ พด นัง, พัง ลำ อดย, พด ยวอ แว เห็น จะ แยะ, เกิด
 บุต, พด ไม่ พัง (แม่) เขา มี ปาก, อด ยาก พุด, ก็ จะ พุด
 (พิ เนติ) ฉะ ฉา สู้ ทร, เทียม นาย, หวาย กระ หัด จะ ไม่
 แค ถัว, ถัว อ้าย อด, โชด คัง คัง (แม่) โช พุด มัง,
 ก็ ไม่ ปล่อย, เปน หอย ปรู ๒ ๔ คำ (แม่ ร้อง ให้
 ไส่ อด ก็ ร้อง ให้ แด คั้น ไหว ปลก ๆ เดียง เข้า โรง)

คัต พ้อ ๑ (พิ เนติ) แม่ เมีย กัน, ฉน ห้าม, ตาม
 ฉน บ้าง เอา แต่ง จด, คัด จ้าง, ฟาด หาง สู้ ฉน ไม่ ชอบ,
 สั่ง ไหน, บอก ให้ รู้ เพราะ เ็น ดู, อด ยาก ให้, ถูก ใจ กัน
 (แม่) ยิ่ง ดู ๆ, จู้ จู้, ทุก ฝัก ถัว โกรธ ปาว ๆ, ฉน อื่น,

๓๐

คัมภีร์

ไม่มีชวณ กตังรัง เกยจ, เคยตัง, หัง คมน ไร่ อ
ฉิน, คัมภี, ไร่ นารยา เม อยู่ บ้าน, อยู่ ชอง, พวก พ้องมี
มา อยู่ นี้, จะ ให้ อยู่, ต บิดฝา ก็ เหลือ เชื้อ, เหลือ ทน,
พัน ัญญา โน่น ก็ ว่า, นี้ ก็ ห้าม, หยาม สดใจ ข
๖ คำ (ท่าน พระ ยิง ฉุน แม้ ก็ ฉุน แทบ จะ รับ มือ
กัน ชน นาง อิน แอบ ดู เห็น ทำ จะ ถูก ตาม ก็ อุ้ม คุณ
ผิน ออก มา พ้อ รัก ดู ตรง ไป รับ มา ค่อย คลาย
โกรธ เปน แต่มั่น อิน เลย ไป พา คุณ น้อย ๆ อีก สัก คน
ออก มากอด พ้อ กอด แม่ ค่าง คลาย โท โฆ ลง ทั้ง สอง ข้าง
จน ถึง ท่าน พระ พด ด ด้วย กะ แ้ว แต่ แ้ว ยัง โกรธ
สับดี สับ ยัง ใจ ลง ท้าย กลั้น หัว ร่อ ไม่ ได้ ก็ กัก ออก
มา ทง บ่ง ๆ เลย ช้อ กัน นาง อิน ชน แทบ กลั้น หัว
ร่อ ไว้ ไม่ อยู่ พ้อ พับ ออก มา ก็) บิด ม่าน

ชุดที่ ๒

(พิศพล่ง)

ฉากถนนหลวงหน้าบ้าน

เรื่อง น้ำ สบถ

๑๓

พระพิเนติ มี รัชชนต์ จอด อยู่ ตัว ด้ว มี นาย ถ้ำ
โซฟ เพื่อ ประจำ ฤท คุณ นาย แฉ่ว ยืน อยู่ หนุ แจ้ง
นั้ง ยอง ๆ

สวัย ส่น ๑ (แฉ่ว บั้ง) ท่าน พระคิต, ราชะ
การ, มี งาน มาก ไหน จะ กราก, กัด บั้ง, มา ห้าง ได้
กรุก อยู่ บ้าน, รัช ฅวณ ชุ่น, หมก มุ่น ใจ เกิด เทียว ให้,
หาย กัด มุ่น, คัด มุ่น คมด (ถ้ำ) เออ แฉ่ว ถ้ำ, เดิม น้ำ, ม่น
ถั่ว ฤท ช่วย ขับ ปรีช, ดด เลียว, เทียว ถนณ ถั่ว จ้ง
แฉ่ว, ถั่ว ประทุม, จอด ชุ่ม คน เจียบ ๆ พัน, ประ ฅุน้ำ,
ไกถ ถ้ำ คดอง (ถ้ำ) ผม เดิม เรียน, เตรียม หมายถึง, คุณ
นาย เทียว ถึง จ้ง เบียว, ร้อย ขบวน, ทวน ชน ถ้อง ไม่
หยุด เหมื่อน, วัน ก่อน, ผม นอน ครอง คุณ พระ ค้าง,
กัด บ้าง, ดัก ถั่ว ยาม (แจ้ง) งั้น เทย ไป, ราชวงษ์, เวา
ดง เทียว ช้อ ถั่ว เทย, เทย ขว้อย, ไคร คอย ห้าม
(แฉ่ว) แจ้ง ก็ เขา, แต่ ส่นก, กับ ะกตาม (ถ้ำ) คุณ พระ

ถาม, ผม ไม่ อยาก, ดอกปากบอน ฯ ๘ คำ (ถ้า
ตั้ง หัว ร้อ ต่อ กระ ชัก กัน เรือง อะ ไป เทียว ก็ พอ พระ พิเนติ
กลับ มากับ เจ้า น้ำ หรียม เห็น เจ้า ก ฟัน เลี้ย เอ็ด ถ้า ใจ ไม่
เอา รถ ไป รับ ต้อง ชน รถ ราม มา มัน ก็ เถียง ว่า ตั้ง ให้
ไป ต่อ ยาม หนึ่ง ก็ กลับ ว่า งาน แล้ว จะ ให้ อยู่ อีก ทำ ไม่
มัน ว่า ยัง ใจ มัน จะ รั้ง ก็ พาด คาด โทษ ว่า ต่อ น ทำ อีก
ต้อง เฉก คา เขียว ตรง ไป กระ โขกถาม เมีย ว่า นี่
จะ แผลง ฤทธิ ไป ไหน กัน เมีย เสียง แฉง ว่า จะ ไป เทียว
เล่น ท่าน พระ อัง)

ฝรั่ง คง ตัด ๑ (พิเนติ) ฉันทักใคร่, อาไศรย,
ไป เทียว ด้วย ก็ กลับ บัวย, การ รังบ, ความ ดับ หล่อน
(แม่) รถ ของ เธอ, เหน เจ้า ของ, กลับ ต้อง วอน อาไศรย
อีนัน, มัน ก็ ช้อน, จะ ชน ใจ รถ ของ เธอ, แล้ว แค เธอ,
ดี ของ นี้ ใจ อีนัน, กถำ บัด, ฤ ขัด ใต้ (พิเนติ)
ฉันทกรง ขวาง, จ้าง นาย, ผิด หมายถึง ได้ เทียว จะ โกรธ,

เป็น ไฟ, ไม่อยาก พัง ๗ (พูด ที่ หิง ๆ ว่า ไป
ด้วย ได้จริง ๆ ฤฯ แม้ก็ ว่า เป็น ไร จะ ไม่ได้ เธอ
เป็นเจ้าของ รถ ท่านพระเถย มา ฌน เจ้า น้ำ เหมยม ว่า
เด็ดก เพิ่มเพิ่ม ไม่เอา ไป ไว้ที่ ไม่ต้อง ไป กำกับ
ด้วย ดอก น้ำ เหมยม เข้า โรง ถ้าเคย ต้น จะถอย
รถกลับก็ ถูกคุอีก หนูแจ้ง หน้าเลียบ แล้วจ้อย)

ไทยใหม่ ๑ (พิเนติ) ราชะการ, งาน ขอบพิศ,
ทุก กิจ หมด น้ำ ชน รถ, ยนต์ เทียว, ดด เดียว มั่ง ตาก
อากาศ, ปรี๊ดคัง, เหมาะจริง จัง ดี กว่า นัง, บ้าน มิ,
หล่อน วิกม (แล้ว) ไป สิ เซอ, (พิเนติ) แฮ้ง ใจ,
จำ ใจ หยอม ฉั่น ชิง กร้อม, คอ ขวาง, ขย้าง ชน ช่ม ฤฯ
เต็ม ใจ, ให้ฮาไศรย, ไป ตาก ถม วน ย่ำ ร่ม.อม พน,
ไม่ ชน บาน (แล้ว) ไม่ อยาก พุด, เดียว จะ ปรี๊ด, ชน
ปดายเล่า (พิเนติ) ใจ หน้าเง้า, โกรธ ใคร, ฤฯ ในบ้าน
(แล้ว) ไปก็ ไป, ฉิฉั่นจะได้, เทียนนาน ๆ เดียว คำ มัด, จัด

๑๔ พิศ พดุง
ขคร้าน, ม้าน อารมณ ๗ ๖ คำ (เกียงเมี้ย ให้
ไปขึ้นรถ ก่อน เมี้ยก็เชิญ ให้ ไปก่อน ค้าง แรงอน
รวัง เชิงเข้าหา กัน จน ถ่า แดหน แจ้ง อด หัว ร่อ เทบ ไม่
ได้ แล้ว เลย ได้ แจ้ง เข้า โรง ทาง นกเยอน เขยิบ
เอา ที่ กัน) บิด ม้าน

ชุดที่ ๓ (ฟัง ใหญ่) ฉาก ถนนหลวง หน้าวัด
มี รถยนต์ ๑๐๐ คัน ตัว ครมี แล้ว นั่ง หน้า เมื่อย อยู่ บนรถ
ไซฟ เพื่อยื่น ประจำ ที่ ตัดขาด พระพิเนติ ยืน หน้า งาม ชื่น
อยู่ ข้าง ถนน

ฉิม เต็ก ๑ (พิเนติ บอง) กัดมัจฉาจริง เจียว, ไปเที่ยว,
กะ ผู หึง หมาย หลง หลง, กน มัง, ที่ นัง ชม ทำ
หน้า บุติ, พุด ดวย, กิ่ง วัย งาม เคือง เพาะ ชิม, ชื่น มา,
ถ้า ไม่ งาม แล้ว เห็น แดง, แดง คตบ, นัต พบ ชู ชัย
หลวง หว, ครน เวา, ชัด เข้า งาม ก็ เลย ฉุน, งุ่น งาม,

พาดส่ง ความ เปน ผัวตาม, ใจ เมีย, ก็ เสีย ไป
๕ คำ (แล้วถามว่า ใจ ให้หยุดรถลง เสีย เต่า นี้ จะ
ไม่ เทียว ต่อ ไป ละฤฯ ก็ ว่า แล้ว แต่ นาย ท่านเปน แค่ คน
ฮาไครย แล้วว่า ไม่ ไป ก็ ดี เหมือน กัน)

อกโครง ๑ (พิเนติ) ฉันทเห็น ที่, กิริยา, นายนำ
ฉัน เกิดยดขังฉัน, ดันท่า, นำ ส่งได้ย มา รื่นรมณ์,
ชม เมือง, แล้วเรื่องไร ไม่ ยิ้ม ไม่, พุดเพิก, ไม่ เบิกบาน
ฤฯแค้น นึก, หดัก คอ, ขัด คอ นาย จะ ฉุย ฉาย, ออกโรง,
คโพง พถ่าน นิด ใคร ไว้, ไหน กัน, แต่ วัน วาน เห็น
อาการ, ขยัก ขย่อน, ก็ ร้อน ใจ (แล้ว) ได้ ทัง นั้น, ฮั้ย
ฮั้ยฉัน, เหลือ คั่น ปาก จน ดัน อยาก, เทียว เสร, เสร ไม่
ไหว หยุด ที่นี้, ดี เหมือน กัน, จะ ชน โย ฮั้ยฉัน จะได้,
ลำบาก, ให้ ท่าน พัง ๖ คำ (ท่าน พระ ปลาด ใจ
ถามว่าลำบาก กัน ทำไม ว่า ไม่ อยาก พุด ต่อ หน้า บ่าว
ตงจาก รถ ตรง เข้า ดูด มี ผัว หลุน ๆ มา. ถ้า คั่น ทำเมิน ๆ

๑๖ ฟังใหญ่
แต่ทั้งนี้ คุณ ทน ครน ห้าง รถ แล้ว ก็ หยด ท่าน พระ
รหกร รเหิน เดินเซตอไป ก็ เวียก ให้กลับ มา)

หวาน คำ ๑ (แผ้ว) แต่แต่งงาน, กัน มา, กว้า
แปดปี ไม่เห็น มี, ยาม หยุต, หมด ชดคถั้ มั่น จั้จ,
นี่ จน เมื่อ, เหลือ กำถั้ พัง แค่ถั้, ถอน พถั้, จน ซ้าใจ
มี ถูก ห้า, คน แถ้ว, ไม่ แคถั้ว หวาด อาถะวาด- ถุ่น ถถั้ว,
มี ผัวใหม่ เอา แค่ ไถ้, โทะระ, พบปะ ไกร เห็น รัก
ไกร, ไม่ เลือก, กระ เตือก ดาย เดียวว่าโน้น, ว่านี่, จั้จ
เพรื่อ เหลือจะ เซื่อ, เหลือจะ พัง, คถั้ เข้า บ่าย ไม่
ห้วง ถูก- อยาก ผูก, คอ ถัม คาย เพื่องม ง่าย, เพะ พู- ไม่
รัฐ จริ่ง ก่อน แต่ง งาน, ท่าน ก็ ไม่, ได้ จ้อแจ้ เพราะ
พ่อแม่, ยก ยอ, ขอ อย่า หึง ว่า รัก ไกร, ฝ่ ฝั่น, ถถั้ว
ท่าน ทั้ง ที่ ถุ่น, เพราะ ไหน ๆ, ได้ วิวาท มี ถูก เต้า,
เข้า ร้าย, ทอด ภาย ผาก ครัน จะ พวาก, ทั้ง ขว้าง, ถว้าง
อย่า ทำ ไม่ ไหว- อาไถย, ถูก กำ พรว้า ทน มาก ถว้า,

เรื่อง หน้า สิบหก

๑๗

แปด ป, เข้า นั แล้ว แค้น เหลือ แค้น, แค้น กัด, อัด อูระ
แม่น ชน จะ, กัดน ชน, มี รั แล้ว ไหน วัน นั, มี ชน,
มอช เห็น แกว เกิด ขอ แก้ว, กัด บอ, ไม่ หลอก

ดวง ๗ ๑๒ กว (ผัว ถาม จะ บอก ไว ว่า
ไม่ ตาบาด เลี้ย ก่อน ตะ ไม่ บอก เดียว จะ ว่า ตั ว่า
หลอก ก็ นั ดง ไหว พระ ตาบาด ต่อ หน้า วัด ว่า จะ
บอก ความ ความ จริง ผัว หู นั ไม่ รั ว่า จะ มา ทำ ไหน กัน
ผัว ยืน คลั่ง ต หน้า ผัว แล้ว ก็ ถอน ใจ)

นาค เกี้ยว ๑ (ผัว) ไม่ บิด ตะ, เกิด จะ, ดุจะ
โทษ ถึง จะ โกรธ, ตา ว่า, ช่า เลี้ย ของ ก็ ยอม แม่,
ตัด แท้, แต่ ควัก ตัด ความ จริง ใจ, ใน ทรวง, อี ฉน มี
(พิเนติ) เรื่อง ไว, พุด ไป, ฉน ไม่ โกรธ ไม่ ทำ โทษ,
โรจ โพบ, โดย ช่ม ชั (ผัว) เชอ เชอ ไหม, ใจ แจ่ว
แหว, อี ผัว นั ถึง อับ บรี, ก็ ไม่ กัด, ทวน ตา บาด

๑๘ ฟุ้งใหญ่
(พินิติ) เชื้อดี นาย, จง ชยาย, ไป เกษะ น้า (แล้ว)
อิ ฉิน ต้า, บาด เมอ ก, น หนะ ท่าน ขอ ขยาย, คาย พิศ
อย่า คิค ค้าน (พินิติ) พุด บ้วย การ, ฟัน เผลอ, ฉิน เชื้อดี ข
๒ คำ (แล้ว เร่ง ให้ บอก เมีย จะ เขี่ย ๆ แล้ว ก็ ชัก ก
คิดถึง ดู หน้า ผัว สัก ทอน ต้อ น ก็ มั่น หน้า อ้า ปาก ไม่ ชื่น เด่น
เอา ท่าน พระ ยิง ชิง กระ ทง และ เร้า ใหญ่ จึง บอก ว่า
ดู ของ อิฉิน ห้า คน นะ ผัว ว่า ก็ นั้น นะ ชี้ พ่อ หนู ผ่อง
แม่ หนู ผิด พ่อ หนู พิศ แม่ หนู ผาด แด พ่อ หนู ฉิน นะ ชี้
ของ พ่อ พัง ห้า ดวง เทียว แล้ว ยัง ใจ อิก แล้ว ว่า ผัว หึง
เตะ เทะ ไป เหลว ๆ ผัว ว่า ก็ เพราะ รัก อยาก ถนอม ให้
ดี มิ ให้ คบ คน เดี เพล แล้ว ว่า ก็ มัน คบ ผิด เข้า ไป เสีย
แล้ว นี้ ผัว ว่า ใคร คบ ใคร ผิด แล้ว ว่า อิฉิน เอง นะ ละ ดู อิฉิน
ห้า คน นั้น นะ มัน ไม่ ใช่ ดู ของ ท่าน พระ คน หนึ่ง ผัว
ตั้ง สติ ทบ ต้ม ถาม คน ไหน ๆ ๆ ๆ แล้ว ว่า
ไม่ ขอ บอก ว่า คน ไหน ผัว ชัก เท่า ไร ๆ ก็ ไม่ บอก

เรื่อง น้า สบถ

๓๘

ครั้น ชัก ว่า ลูก ใคร ก็ ว่า ไม่ ขอ บอก เหมือน กัน ถ้าม
พูดเล่น ๆ จริง ก็ ข้าง ถ้ามาน แด ซ้ำ สบถ ให้ อีก ว่า พูด
จริง ๆ ผัว แสบ สดบ เอ๊ย เต่า ซื่อ ลูก แด ซื่อ ชู้ แล้ว
ก็ ดัน คีร์คะ อัด เลี้ย ไม่บอก ก็ ถอน ใจ ว่า นาย ไม่ควร
เป็น เช่น นั้น แล้ว ก็ รับ ผิด แต่มัน เป็น ไป แล้ว นิ่งไว้
ก็ คับ ใจ นึก ผัว ก็ เขา แค้น หึง เพ้อ เซว ไซว ข้าย คน ที่ ไม่ควร
คบ ไป คบ นะ ไม่ รู้ คัก ไม่ ห้าม ไม่ หึง ไหน ๆ มัน เหยย ๆ
มา แล้ว ก็ ขอ สวรรภาพ เลี้ย ตาม จริง ใจ จะ ชำ คั
อย่า ร้าง อย่าง ไว ก็ ตาม ใจ หา ไม่ จะ มัว หลง หึง ข้าย
ที่ เหลว ๆ ผัว ว่า ก็ ไม่ควร ทำ ซ้ำ แล้ว ก็ ไม่ อยาก
ทำ แต่ พบ กัน เข้า แล้ว บาง ที่ มัน ก็ เสีย กัน ไม่ ได้ ผัว
อด มัน ฉนั้น นึก แล้ว ดู ก็ วิชา อากา ร นาย ผิด นึก แล้ว
หาร ว่า ไม่ จริง เธอ ไม่ รู้ ถ้า นึก เหยย ซื่อ ที่ เป็น เขา แต่
เพ้อ หลง งม เซว ๆ ทั้ง นั้น)

สั่ง เมือง ๑ (ลูก กู) พระ พิเนติ, ทราบ เหตุ, สั่ง

वेश คัว กตายเป็น ผัว, กา ฝาก, ซาก มัด ดี แค้น เตี้ย
 ดาย, เมียรัก, ลัก ชั่ว ชั่ว ส่ง ตาร, ตุก ท, เปน ตุก คัว
 ชัง ตุก ห่า, กา ฝาก, ขยาก ใคร รั คนไหน แน่, ตุก ชั่ว, โหม
 ตุก ผัว ลู กัดน กัดน, ย่นงัน, คัว ลั่น รัว เมียรัก ยั่ว,
 ขอ โทษ, เทบ โตด เทียว ๗ & คำ (ท่าน พระ มุ่น
 ทรง คัว ชั่ว เผลอ ส่ง ไสยจน นาง อิน ทาม ไป แล้ว จึง
 รั คือ ว่า มัน เปน ผู้ หญิง แล้ว ว่า ท่าน นั้น ที่ ขยาก
 ขอ กลับ บ้าน แล้ว ได้ ว่า ไป เอะ งาม ผัว ไม่ ไป ด้วย
 ฤ ว่า ยัง ไม่ ไป เอะ แล้ว ก็ มา ชน รถ ตั้ง ให้ กลับ บ้าน
 ถ้า งาม ท่าน พระ ยัง ไม่ กลับ ฤ ก็ ว่า ท่าน ยัง ไม่ กลับ
 จะ เทย นวช ฤ เปน ตา ปะชาว ไม่ รั ของ ท่าน พอ ถ้า
 ลัก ตาด รถ ก็ พอ บิด ม่าน ครัว ห้าง)

เมื่อ บิด ม่าน งาม อย่าง เดิม แต่ รถยนต์ ไม่ มี
 คัว ฤ รั มี แต่ พระ พิ เนติ ย่น คอ ตก ช่อ แห่ อยู่

ละ ลม ๑ (พิ เนติ) ข้ายัง จัว ฆา, กะ หน้ำ ช่อน,

เรื่อง นาสบถ

๒๓

นี่ ชื่อน ร้าย โสยผู้ ชาย, ร่วมชาติ, ควรหวาด เตียว
กูรัก แล้ว, เพียง แก้ว, ตา กเทียว กอด แม่ เอี้ยว, หนู หงศ,
อยู่แปด ปี ออก กัง ขา, เห็น ท่า, หู หราปรีดา แต่
ไม่ คาด, เป็น จริ่ง, ตั้ง บัก ดี ตั้ง ตั้ง สอน, เจ้า หล่อน มาก,
อยาก ให้ ดี เห็น จู จ, ก็ เพราะ แก, แม่ เต็ม เอ้อม
ถูก ทั้ง ๕, เหมือน ชั่ว, นิติรัก ไม่ รู้จัก, คน ไหน, เขา
ใช้ เอ้อม ฝาก กา พัก, ถูก ละ เหว่า, เจ้า ชะ เอม เอม
ข้าง เหลื่อม, ดับ หดง, ไม่ ดังกา ครน จะ เละ, เละ ละ,
ออก จี๋ โຈ้ คั้ง เบ็ด โปง, เวย วาย, ก็ ขาย หน้า ตั้ง
ล่ำ ถูก, น้อย ๆ, พดอย ดือ ขา เรา รัก แล้ว, แล้ว จะ
อย่า, น่า เตี้ย ดาย ครน จะ อยู่, ชุ ชม, แม่ อม โโรค ก็
เหลือ โขยก, เหลือ ขยอก, เมีย หดอก ขาย ต้อง ผน กทม,
อม พะนำ, กดำ ร้าย ๆ เห็น แก่ นาย, แก่ หนู ตั้ง อ่าปลั่ง ข
๑๐ คำ (ฮึด ฮึด จะ กัด บบ้าน ก็ ไม่ อยาก เห็น หน้า เมีย
ครน จะ ไม่ กัด บก็ อยาก เห็น หน้า ถูก ว่า คน ไหน นะ ข้าย

๒๒ พุงใหญ่
ถูก กาฝาก เตา นึก ก็ รั้ว ไม่ได้ เตา ตัว ชู้ ก็ รั้ว ไม่ได้
ได้อีก เตา เวตา สถานที่ ก็ บั่น บ้วน เตา อัด อัด ใจ
ถัด ร้อง ให้ ไม่ ไหว ก็ ส่อ กเฮือก ๆ ๆ ชื่น มา แล้ว
ใจ เตา เขา มี บิด หน้า สอน จน ไช้ ก) บิด ม่าน

ชุดที่ ๔ (ใจผืน) ฉาก ใน คัด พระ พิณดี อย่าง
ชุดที่ ๓ เพลา วาตร คัด คร มี คุณ นาย แล้ว แต่ง ตัว
ด้วย ผิด ปกติ นัง คอย ผิด ที่ ๆ รับ ประทาน เข้า พรหม
ถูก ทั้ง ๕ นาง ชิน นาง เต็ม แด หุ่น แจ้ง
เป็น คัด ๑ (ผืนของ) นำ ถึง เวช, พระ พิณดี,
ทราบ เหตุ ถิ่น เตา ไม่ ถิ่น, บ้าน เป็น, คัด พิณ คัด อยาก
หึง เขา, ครน เขา, เตา ให้ พัง ไม่ บิด บัง, เตา ยัง ใจ, คัด
ไป เตา จะ ถิ่น ข่า, ตัว ตาย, เวช วาย อย่าง คง ไม่ ถิ่น,
รัก ถิ่น, ผูก คัด ๒ เขียว เขียว เรา, เรา คัด, ของ มานะ
แก้ ให้ เตา, ใจ มั่ง, อยาก คัด ถิ่น ๓ ๔ คำ (ให้

๒๔

ฟังใหญ่

เขาถูกไปส่งให้จ๊ะฮุ้มแล้วผัดเขื่อน ถูกคัดค้านเข้า
หาจะรับแล้วก็ได้ยัง แผลยังยาวให้ถูกถือบ่หรี มั่ง
หมากมั่งไปให้ท่านพระ ก็ยังผัดผอนเขื่อนไม่รับ
แต่ได้ยัง)

คนาวแปลง ๑ (พิเนติ) นายเน้นๆ, เมื่อเห็น,
เด่นๆจริง เหมือนติดคุก, ทุกข์ยิ่ง, กว่าถูกดู (แล้ว)
ก็จริงถ้วน, ใครจะทวน, สบถดู พิลึกดู, เกิดจะ
บอก, หลอกทำไม (พิเนติสัท่อน) นายลบถ, อีก
ครั้ง, ค้างๆหน่อย ค่อหันดู, น้อยๆ, เกิดได้ใหม่
(แล้ว) ให้ตายจาก, ถูกรัก, เกิดข้อไร ได้บอกไว้,
ทุกๆๆถึง. จริงแท้ๆ ๗ & คำ (ท่านพระเต็ม
ทนได้ บ่าวให้ยกสำหรับแต่พาถูกบอกไปเลย และ
เห็นเมียแต่งตัวสวยหวดเลยตายแต่ยังแค่นิ่งน้อยใจ)

เหยียบกรวด ๑ (พิเนติ) โสยแฉ่นเขื่อน, เห็น
ถูก, เหมือนถูกศร ขยากฮุ้มชู, ดูสัท่อน, ร้อนถึงแม่

ไหน ถูกเรา, ถูกเขา, เขาต่างอย่าง ก็ไม่แน่, ใจ พ่อ,
 รวยอีก หนึ่ง ฉะ ฉะ แล้ว, รัก แล้ว, ไม่ แค่ว ชีพ กอรร ฤ
 หัน, ดับ ปดัม, อับ ประ ตักษณ ถึง จะ มี, เมียใหม่, ไหน
 จะ รัก ยิ่ง เห็น หน้า, พา กะอีก, อูรามวน ๗ & คำ
 (ถ้า ๆ จะ โถม กอด ก็ ยิ่ง แค่น แล้วว่า ไหน ว่า จะ ไม่
 ไกรธะยังใจ ก็ ว่า ไม่ ไกรธ แต่ เสียตาย เสียใจ เสียที
 จะ อยู่ เป็น ผัว เมีย กัน ไป ที่ ไหน ไหว รัง เกียจ ราว
 อ้าย พ่อ ของ ลูก นาย คน ๑ ใน ๕ คน นั้น พุด ๆ แล้ว ก็
 สอน ถึง วอน ตัด พ้อถาม คน ไหน ลูก ชู้ ใคร เป็น ตัว ชู้
 แล้ว ก็ ไม่ บอก ตโกน เรียก บ่าว ตาม บ่าว ผู้ ชาย เข้า
 มา ได้ เพียง พิรณา ทั้ง ทิด ได้ ออก เจ้า ถ้า เจ้า น้ำ เหมย
 จน คำ เมฆ ก็ ไม่ เห็น มี เค้า แน่ ไหน จะ บิด ความ ไหน
 จะ ชัก เอา ความ ยิ่ง แล้ว หัว ร้อ เยาว ก็ ยิ่ง ญน เคย
 โตค ผลุน ผลัน เข้า ห้อง)

แปลก หู ๑ (แล้ว) ขยาก หึง หวง, ถ่วง เกิน,

เพ็ญจุจ ไล่ คุช ชี, วิตให้, เจ็บ ใจ บ้วน เกอะ ยั่ว
 ถิ่น, ทถิ่น ฤทธิ, กระ บิด กระบวน ให้ อัก อ้วน, จวน
 จุก, ถิ่นกดี ๗ ๕ คำ (เข้าไป คบ ประคอง เรียกให้
 เบ็ด ประคอง รับ หาย เข้าไป พระ พิเนติ เฝ้น หัน ออก มา
 แล้ว แอบ ดู หัว ร่อ เยอะ)

น้ำบ่น ๑ (พิเนติ) ขึ้น อยู่นี้, ชั่วชีวิต, จม พิธร้าย
 กุคง ตาย, คง ถ่ม, ช่ม บัด ดี โคราช เบ็ด, เกิด รุ่ง, ขึ้น
 พรุ่งนี้ จำเาะ ม้, ราชการ, ตรวจ คำน ทาง ต้อง จด
 หมาย, รายงาน, ท่าน เจ้า กรม กต้อม ธรรมณ์, ให้ รังับ,
 จึง กตบ์ ต่าง ถึง จาก ถูก, ดีกว่า ถูก, แม่ เขา วาง ยา
 อำ พราง, อย่าง ระยำ, ชั่ว หัวใจ ๗ ๕ คำ (จดหมาย
 แล้ว เรียก ถ้า ให้ เอา รถยนต์ ไป ส่ง บ้าน เจ้า คุณ เจ้า กรม
 วุ่น จิต เข้า ของ แล้ว ออก มา ช่วย กิด ก้าว ถิ่น หู ถิ่น
 ตา ตาม จะ ไป ไหน ว่า จะ ไป ตาย โหง ตาย ห่า แล้ว
 ชุ่ม ถูก มา ด้อย่าง งาน ตาม นี้ ฤ ฤช ชั่ว ใคร ก็ หัว

ร้อเสี้ย ไม่บอก ทิดโสดด โผล่เข้ามา ท่านพระ ส่งไสย
 แทบ จะ เอา ชี วิต ว่า ญ ยัง อยู่ นี้ หว่า โสดด ตกใจ
 บอกว่า ท่าน หลวงพิไลย รจนา มา ท่าน พระโถม ไป
 ทอดตัวผิน หน้า เข้า ฝา ว่า เผลอ ละ บอก เขา มา ชี เขา
 ไม่ได้ มา หา กุ หรือ ก โสดด ไป บอก เข้า มา แล้ว
 ไป บอก คอ หน้า ว่า หน้อย จะ ว่า ไม่ บอก ยัม ย่อง ไป
 ค้อน รับ ท่าน พระ เชื่อ แน่ ว่า นี้ เอง กตุ้ม กตุ้ม หลวง
 พิไลย ว่า เสนาบดี ให้ มา บอก ให้ พระ พิเนติ ไป นครราชสีมา
 พรุ่งนี้ ท่าน พระ จึง ต้อง จำใจ มา พุด เจื่อน ๆ จน เขา
 ภา ไป)

สดา ยง ๑ (พิเนติ) จะ ว่า อ้าย หลวงพิไลย,
 ก็ ใจ อยู่ ทำ ไม่ จะ รั้ง, ลูก ชู้, หนู คน ไหน อ้าย โสดด,
 ก็ โปรด นึก, จัก อย่างไร เดา ก็ ไม่, แ่นอก, วิตก จริง
 ไม่ ใช่ว่า ไร, หลวงพิไลย, ฤ อ้าย โอต อ้าย ถ่าไซด, นั้น
 ก็ ถ่า, บ้า ผู้หญิง ฤ บ้า เหมี่ยม, เจี่ยม เจี่ยม, ถอบ

เลียนซิง ไม่ต้อง กริ่ง, อ้ายเมฆ, แฉกแงงซ้าง ฤา
 อ้ายพอก, ซายทมิฬ, กิมไซ่ชวญ แม่แล้ววัน, วันมา,
 ทางนำต่าง ฤาแอมเคี้ยว, รกยนต์, ซ้างหนทาง ฤา
 ไปห้าง, พมฮู้, รัทางใน ข ๖ คำ (คิดอย่างไร
 ไม่ตกตงยัง กตุ้ม กตุ้ม พอมีใคร หนุ่ม ๆ คึง คึงเข้ามา
 ท่านพระดาไปแทบจะค่อย บ่นอ้ายนี้เอง เห็นเป็นทนาย
 เจ้าคุณก็เก้อ ถามว่าอะไร เขาว่าเจ้า คุณเจ้ากรรม
 ว่า พอดิกระเส็นาบคี่ตั้ง ให้ ไต่ท้าวขึ้น ไป นครราชสีมา
 พรุ่งนี้ ก็ว่าชอบใจ ครั้นเขาไป แล้วคุณเจ้า ถ้า
 ว่าไม่พาเขามา เมียหัวร่อเยาะยิ่ง ซาย ผดุนผด้น
 เข้าห้อง เมียไป เฆาะเรียกก็ไม่เปิดว่าจะไป แต่เข้า
 เมียหัวร่อ คัก ๆ ก็) บิด ม่าน

ชุดที่ ๕ (ขอระหนอง) ฉาก ใน คัก พระพิเนติ
 เช่นชุดที่ ๓ เพศาวาตรี ห้างชุดแรก ๒ ปี คัก ตคร มี

พระ พิเนติ ฌอม ไกรก นอน แบบ อยู่ บน เก้า อ ยาว าด
เมฆ คอย รับ ไข่

โยน ตาม ๑ (พิ เนติ) เกิด กาดั, สอง ปี, ไม่
มี สู้ เหมือน คัด ๆ, ขยุก ขยอน, ถอน ไม่ ไหว พ่อ
รัก ลูก, ลูก ก็ รัก, แต่ หนัก ใน ลูก คน ไหน, ของ พ่อ, ก็
ไม่รู้ แต่ บ่อย มา, ๕ เดือน, โยย เชื้อ น จิตร ขาด
ออก ฟี่ ศ, ชีวิต เรา, เหมือน เข้า อยู่ หมอ ว่า โรค, ปอด
เสีย, เชื้อ ทำ ภู คาย เสีย ดี, กว่า อยู่, รู้ แล้ว ไป อ้าย
หนุ่ม ๆ, สุ่ม เคา, ไม่ เข้า ทำ แต่ บาด คา, ออก เค้น, เห็น
ไม่ได้ ยิ่ง ผู้ หญิง, ละ ยิ่ง เชื้อ น, สด เทือน ใจ ได้ คา
เมฆ, รับ ไข่, มัน ไป พัก ๗ ๖ คำ (แล้ว ออก มา
นั่ง ข้าง ๆ)

ดวง เดือน ๑ (แล้ว) ตัว อิดัน, ท่าน รัง เกียจ, เนียด
ไม่ได้ ไม่มี ใคร, พยา บาด, อากา ร หนัก ไหน ๆ ตัว,
อิดัน ชั่ว, ผัว สั้น รัก จึง ขยาก จัก, หา แทน, ไม่ แค่น เคือง

ได้หนูปริก, หนูบูน, หนูกะเตาะ กำลังเหมาะ, ไข่สรอย,
ไม่ค่อยเงื่อง เรียกเข้า มา, นะ ซาๆ, ไม่น่าเขื่อง
จะได้เฟื่อง, ใจสบาย, หายคร่ำครวญ ๗ & คำ
(ท่าน พระ โคตม ศีร์ชะ แล้วสังเกตว่าขึ้นชื่อว่า ตา พระ
นี้จะเกิดเสีย เกิด ในชาตินี้ เรื่อง ผู้หญิง รัง เรือตะ
นอกจาก นาย แล้ว เป็นเด็ก แล้ว ก็ ได้ ปริก และ บูน ให้
เข้ามาไว้ใช้ พัด นวด แล้ว ไป แอบ มอง ตาเมฆ ทำ
หลับ นาง นั้น ก็ อิจฉา ประมุข กัน ประจวบประจักษ์ ท่าน พระ
เขามือ ก่าย หน้า ผาก ถอน ใจ อีก ๆ)

ถึงโลก ๐ (พิเนติ) ถึง ชี ปริก, ริก ๆ ล่อ, ไม่
ขอ รุ่ง ถึง ชี บูน, สดข พอ, ไม่ ของ รุ่ง แต่ แม่ แล้ว,
แล้วยังทำ, รยำ บวน ผู้หญิง ด่วน, นัด ขบ, คบ มัน ไย
ครั้น จะ ย่ำ, เวทนา, หน้า ถู กัก ครั้น จะ รัก, ได้ มม,
อม ไม่ ไหว ครั้น ทน กรม, อม พะนัน, ก็ ซ้ำ ใจ ครั้น
จะได้, ให้ ดเหี้ย, หวด เสีย ดาย ยาก มี เมีย, เคตา เคดัย,

เรื่อง น้ำ สบถ

๓๓

แม่เมื่อย ส่วย หด่อน รทวย, หา ชู้, กุฉิบ หาย ช้าย
ยาม ทุกข์, แกร่ รุก, ยาม สุก วย มั่น รุ่ง, มี แม่ หม้าย,
สบาย ใจ ข ๖ (นาง ปริก กำเวป หนัก เข้า จน ต้อง
ได้ เขาก็ คั่น กระ ทับ ท้าว ขอก ไป นาง ปูน กระ หี่ยม
ได้ ใจ เข้า ไป ชม เถย ถีบ ส่อน ออกมา เรียก ตา เมฆ
ไป นั่ง กัน แล้ว ออก มา ได้ ตา เมฆ ลง ไป เสี้ย ตรง
ไป นั่ง ส่อน ข้าง ๆ)

ขวัญ อ่อน ๑ (แล้ว) แล้ว ส่งสาร, เต็ม ประดา,
ใจ หนานี้ ไม่ สู้ สู้, สาว แกร่, ยอม แก่ ได้ ผอม ก็
ผอม, ครอม ครม, ชม สุก ใจ ทำ ยัง ใจ, หนอ จะ ให้,
ใช้ ท่าน คดา (พิเนติ) นาย ทำ ขวัญ, บอก ฉนั้น, ทน
อยาก รู้ ใคร ถูก ชู้, ถูก ฉนั้น, นั้น แทะ หาย ยิ่ง ไม่ หือ,
ซื่อ อุด, สุก สบาย ครั้น ใคร คาย, เสี้ย คาย แล้ว, สู้
แกร่ว ทน ข ๔ คำ (แล้ว ว่า ไม่ มี ใคร ถูก ชู้,
ท่าน พระ ว่า เช่ ึ่งนี้ หด่อน มี ทน สบาย ฤฯ แล้ว ว่า ใน

ชาตินี้ ไม่ขอทนลำบากเลย ไม่ได้บอกสักคำ ว่าคน
 ไหนถูกชู้ ท่านพระว่า ไหน นาย ว่า นายถูก ๕ นั้นมีคน
 ๑ ไม่ใช่ถูกท่านพระ ใจดำ ดั้นเสีย แล้ว ๆ แม้ ว่าก็ มี
 คนหนึ่งจริง ๆ ไม่ใช่ถูกท่านพระ พระถามนั้น และคนไหน
 ขอรู้นิดเถอะแม่คุณ ถ้า นาย ยัง เวทนาไม่ ยากให้อ้าย
 พระพิเนติตรอมใจ ตาย ละ เมีย ว่าก็ พ่อของนะซี จะ
 มีคนไหน อีกดำ ท่านพระ หน้าเสีย ร้อง ตายจริง
 ถูก ถูก ดวงชี วิต ของพ่อ โอ้ย ขอโทษ ของฉัน ด้วย
 งั้น ถูก ใคร ไหน ๆ บอก แล้ว บอก ให้หมดเกิด พรรณา
 แต่ นาย ชู้ ฉัน ยัง ไม่ถือ โทษ ย่ำ ร้าง เลย เพราะ รัก
 ถูก แต่ รัก นาย แล้ว สบัด ว่า ไม่ได้ ชู้ นี่ เพราะ เห็น
 ใจ ดอก ถึง ได้บอก หา ไม่นึก จะกลืนจน ตาย งั้น
 ถูก ใคร ละ นาย เจ้า ถูก ท่าน หลวง หลวง อไร จะ
 หลวง พิไลย รจนานัน นะ ฤา หลวง พิเนติ ๆ ๆ ๆ ๆ เชื้อ
 พิเนติ ไหน นาย เจ้า พิเนติ หนู ประณมภ์ ข้า หลวง คลัง

เรื่อง นาสก

๓๓

มณฑลอุดรธานี จะ พิเนตนิค การ พิเนต จุ จ หิง
คน นั้น และ ท่าน พระ ชัก ทรง แ้ว ยม ออก)

โถม นอก ๑ งัน ถูก ฉัน, กอน ฉัน, เปน ท่าน พระ
ญา หะ ญา หะ, ฉดาด บอก, หลอก ฉัน เปน เพราะ หัก ครัน,
เมียน ฉัน, ไม่ เสี้ย คน (แล้ว) ขยาก ชัน, ฉฉัน ก็ ทำ,
ให้ หน้า แค่น ๗ ๔ คำ (ท่าน พระ หวั รวอ คัก ๆ มี
แรง ถูก ชัน ได้ คย น ถาม งัน นาย ก็ ไม่ได้ วอ วะ ไคร
นอกจาก ฉัน ไม่ ได้ นอล ใจ ฉัน งัน นะ ชิ หะ หะ นาย
แล้ว ฉบั ยม ฎึ ย ไม่ รุ ไม่ ชี นี้ หาก ว่า สง สร หรือ ก
ท่าน พระ โถม เข้า กอด คอ ชม หวั ว่า แม่ ชัน ชี วิต ชุ ชุ พ
ของ พิ พระ ก็) บิด ม่าน

ชุด ที่ ๖ (ตรง ได้) ฉาก ใน ตัก พระ ยา พิเนต
อย่าง ชุด ที่ ๑ ห่าง จาก ชุด ก่อน ๑๑ เดือน ครัง ตัว ฤคร

มีพระยาพิเนติ กัธ ร่อ กัธ ติก คดอ คุณ นาย นาง อิน
อัม ถูก ออก ใหม่ คน ที่ ๖ ใน เบาะ

ทุกชะตะ ๐ (พิเนติ) อยาก จะ ทำ, ตำมาด,อย่า
พาดคุณ หนะแม่คุณ, เกอะฉั้น, ขบขัน แฉน แม่หนู
แดง. แดง รบอบ, ให้ตอบ แทน ถึง ไม่ ชั้น. ฉั้น ก็ แค้น,
จะ แะไค้ ถูก ของ นาย, คน หนึ่ง, ที่ พัง ออก ใช้
ถูก ทำน, พระ คดอ, จะ บอก ให้ (แล้ว) ถูก ส้มบุรณ,
บุตร เจ้าคุณ, ช่าง เปน ไร มี ผัว ใหม่, ครอบ ตาม, ตาม
ฮาวมณ ๖ & คำ (หยอก เอ็น กัน อิน ก็ พง
ถูก ไปนอน เจ้าคุณ เรียก สโอด ให้ตาม แยก มา ข้อ
ของ ช่วย ต่อ อย่าง ไม่ รังเกียจ พอ ไป ไม่ ทน ไร บ้า
เหวี่ยง มา บอก ว่า หลวงพิไลย มา หา คุณ นาย แล้ว
บอก เจ้าคุณ ๗ ว่า ใจ ใจ ใจ ใจ ไม่ ต้อง บอก ออกไป พา มา
นั่ง คุย กัน อย่าง สำราญ)

คดุมโปง ๐ (พิเนติ) แม่แล้วลง, โทษ ฉั้น, ชัน

เรื่อง น้ำ สบถ

๓๕

สุดใจ คุณ ไร่ใหม่, เต็ม ถิ่น. เหลือ ชื่น ชม (แล้ว)
อยาก หงุด หิด, กะมิด กะบวม, กวน คบม ทำให้ ส้ม,
แก่ โทะ, จะ โกรธ ใคร (พิไธย) ผมไม่ ทราบ, ทราบ
ข่าว, ได้ ทำ บ่วย เป็นผู้ ช่วย, แคว้น พยัพ, ถัด ไม่ได้
(พิเนติ) ถูก โทะ ทน, จน บ่วย, นำ ขวย ใจ แต่ฉันไม่
มี คุณ, คุณ กะ เมีย ฯ & คำ (เล่า หัว ร้อง กัน สุนก
สนาน)

เจ้า เซ็น ๑ (พิเนติ) เออ เน่น นาย, บ่าย วัน นี้,
คือ ตะหว่ง ชวน ท่าน หดวง, ขึ้น รถ, หมด ถเหี้ย เป็ถียน
อากาศ, สอาด สด, ปลด ชั่ว เขีย ไป ตัว เติย, เมือง ดาว,
อยู่ ยาว วัน (แล้ว) ไป ใหม่ หยะ, ฉัน จะ, ตั้ง รถยนต์
ทุก ถนน, ทุก เติยว, เทียว กะฉั้น ได้ พิถี, คัก วาม, งค
งาน ครัน แล้ว มา กิน, เข้า ด้วย กัน, กะเจ้า คุณ ฯ
& คำ (ตก ตง แล้ว ไป แต่ง ตัว เจ้า คุณ คุย จ้อ จน
เขา พา กัน ไป)

ตะโมะ ๑ (พิเนติ) เป็น แต่ก่อน, แถ้วที่ไหน,
 เป็น ไค้เฮ็ค เตียนฮั่นเซ็ค, คุก ซัวต, เต็ก พิศุณ เห็น
 ออกเขา, ออกเรา, เขาเป็น บุญ หลง หึง ด่า, ทา รุน, วุ่น
 บัวการ ยิง หึง ไป, ใจ คอ, เรา ก็ คดั่ง มนุษย์เที่ยว,
 เหนียวรัง, ไหว ฤฯ ท่าน ตามใจ ล้อ, มือ มัด, คัด ดันดา
 สบาย บาน, อารมณ์, ขึ้น ชม กัน คน ได้ดัง, หลง ไหล,
 จะ ได้ คัด ดำนึกผิด, ก็ เมื่อ บวด, จะ บวด ฉับ ก่อน
 นึก คัว, ชั่ว ไม่ มี, คัด ทั้ง นั้น ค่อ โดน.หมัก, มหัทจรรย์,
 จึ่ง หัน ใจ ๒ ๖ คำ (หัว ร่อ คัก ๆ ฆนะ นั้น นาง
 ปริก กัม หน้า เขา น้ำ ร้อน มา จะ ตั้ง ให้ เจ้า คุณ พอ
 เจ้า คุณ ได้ ยืน เตียง คุณ หมิง แล้ว หัว ร่อ ว่า ถิม โคดก ทน
 หนาว ไม่ ไหว ทำ จะ เข้า มา หยิบ ก็ เคย จม ช้อ มือ ปริก
 ไว้ ทำ กระ ช้อ กระ ช้อ เขา ส้ม ตโกรร เจ้า คุณ ว่า อย่า เลอะ อะ เถ่น
 จริต ไป เลย หะ ขำ ไม่ วอ แว ไเจ้า คอก จะ ครอง ได้ ต้อ คุณ
 หมิง เถ่น เถ่น นั้น คุณ หมิง ผา เข้า มา เจอ ชงัก ปริก ก็ หน้า

เรื่อง น้ำ สบถ

๓๗

ม่อย ดง หมอบ แฉ้ว พน ใหญ่)

คาง เหลือง (แฉ้ว) ไหน สบถ. ทดโท, โอ้ เจ้า คุณ
ว่า หญิง ไหน, ไม่ วุ่น, ใจ วุ่น ใหญ่ (พินติ) คุณ หญิง
อ, อนุญาต ฉนั้น, วัน นั้น ได้ ไม่ ตาม ใจ, กัด จะ โกรธ,
ถือ โทษ โผย (แฉ้ว) เป็น พระ ยา, ทน ตำ, บาท ที่ อ ๆ
เขา จะ ถือ, เมือง ตัน, ชัน ตะโหวย เหมือน ฆ่า คน, ปล้น
เต้น, เป็น คโมย ไม่ เขา ตะว้ย, กัด พระ ยา, ทน ตำ
บาท ๗ & คำ (เจ้า คุณ เถียง ไม่ ทน สบถ ๆ ว่า
ท่าน พระ ไม่ มี เมีย นี้ ไม่ ไซ้ ท่าน พระ เป็น เจ้า คุณ
ต่าง หาก ตำ เหมือน กะ น้ำ สบถ ของ คุณ หญิง ที่ นำ
วัด วัน นั้น เหมือน กัน แฉ้ว โกรธ ร้อง ให้ ร้อง ห่ม ว่า
ไม่ กัด ตูตตะ ไม่ ขอ อยู่ นี้ จะ ไป ไหน ก็ ไม่ รอด หลวง
พิไลย ตก ใจ เข้า มา ว่า ใจ ตะรอก พร้อม แล้ว เห็น ร้อง
ให้ ตั โผย ตั พาย ก็ ถาม เจ้า คุณ ตำ ให้ พัง หัว ร่อ ๆ
ถือ ให้ หลวง พิไลย จะ ตา เจ้า คุณ เหนียว ไว้ ว่า อยู่

ดู แต้ม ครองโตฉัน อีก สัก ครัว ให้ลง เขยก่อน จึง
ค่อย ไป แล้ว จิก หัว ปริก มา ซัก เจ้า คุณ ห้าม ว่า
มาป คุณ หมึง ยก ให้เอง ยิ่ง คุณ ร้อง ให้ฉัน มา ซัก
เขาก็ เต่า ว่า เจ้า คุณ จับ มือ ไม่รู้ จะ ทำ ไง)

ทองย่อน ๑ (พิเนติ) เดี่ยว จะ ผอม, ครอบ
กรอด, ปอด แดง เดี่ยว ฤทธิ ตัว เตี้ย, ไหล่ หดง, ฉันท
สังสาร อย่า ถึง สัง, คุก ถ่อ, ทรมาน เพียง ประจาว,
ตัว สัง, กรง โปติศ เป่า ดอก แม่, แก้ว ผัด, ให้ เซ็ด มั่ง
เถอะ เด็ก ค้าง, คุบ คับ, ฉันท รับผิดชอบ ก่อน คุม ตาม, ตาม
ปริก, ดู อีก นิด คง คับ พิศ, หาย ผับ, เหมือน คับ ไฟ ฯ
๔ คำ (แล้ว ตี โผย ตี พาย ไม่ ตาม เจ้า คุณ ให้ หดง
พิไลย ตาม ว่า เมื่อ เจ้า คุณ จับ มือ นะ ปาก ท่าน พูด
ว่า กระไร ด้วย มั่ง หดง พิไลย ก็ ตาม ปริก ก็ สิ้นอาย แต่
บอก ตาม ตรง คุณ หมึง ยม ออก ทิ้ง หน้าตา เดย ลง เขย
เจ้า คุณ กระ หดง พิไลย ก็ คั่น แดงชน ไป จี รก เทียว ตาม

เรื่อง น้ำ สบถ

๓๕

นัด เกิดได้ปรี๊ด วิ่ง ไป เขา โคดก มา คุณ ทนึ่ง ก็ ขาษ
พอ รับ โคดก จะ ไป ขาย ๆ เจ้าคุณ หัว ร่อ หดว
พิโดย ว่า เท่า นั้น ก็ จะ จบ ก็)

บิต ม่าน จบ เรื่อง

ศุภมัตต

